

Politiska flyktingen Assata Shakur död i Kuba

Politiska flyktingen Assata Shakur död i Kuba

Den 25 september 2025 avled den amerikanska medborgaren Joanne Deborah Byron, "Assata Shakur", i Havanna, Kuba, på grund av hälsoproblem och hög ålder. (78 år).

Cubadebate 250926 (ZT)

Fallece en Cuba ciudadana estadounidense Joanne Deborah Byron

"Det är vår plikt att kämpa för vår frihet, det är vår plikt att vinna. Vi måste älska varandra och stödja varandra. Vi har inget att förlora förutom våra bojar." Assata Shakur

Tack Kuba för att ni gav henne skydd i alla dessa år. Hon dog som en fri kvinna, på fritt territorium.

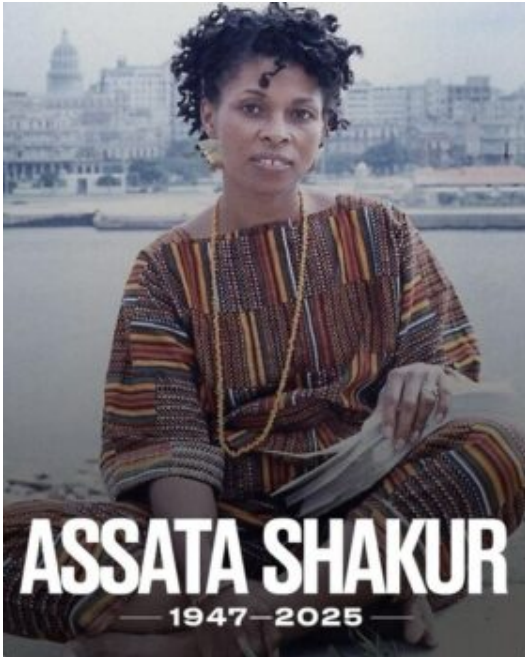
National Network on Cuba 250926 (ZT)

Assata Olugbala Shakur. född 1947; som gift, JoAnne Chesimard är tidigare medlem i Black Panther Party och Black Liberation

Army.

Hon dömdes till livstid för mord på en polis mot sitt nekande, i en hårt kritiserad rättegång 1973. Hon var från 2013 FBI:s "most wanted" och en belöning på 2 miljoner dollar finns för hennes gripande. Assata lyckades fly 1979 och dök upp i Kuba 1984 där hon beviljades politisk asyl. Hon bodde i Kuba resten av sitt liv och USA lyckades aldrig få henne utlämnad. USA:s utrikesminister har attackerat Kuba för att inte Shakur utlämnats.

Under sin tid som aktivist i Harlem, New York ledde hon BPP:s arbete med gratis frukostar för barn, fri hälsovård och kultur.

Assata i Havanna

Shakurs inflytande sträckte sig in i musikvärlden. Hon stod den avlidne rapparen Tupac Shakurs familj nära, som betraktade henne som gudmor till Tupac. Public Enemy, den politiska hiphopgruppen och invalda i Rock and Roll Hall of Fame, tros vara de första stora artisterna som refererade till Shakur. Låten "Rebel Without a Pause" från 1988, från albumet "It Takes A Nation", innehåller texten "supporter of Chesimard", vilket syftar på hennes juridiska namn. Grammyvinnaren och rapparen Common berättade Shakurs historia i sin låt "A Song for Assata" från 2000.

Rapparen Tupac Shakur. Bild: Creative Commons

1971 började hon använda namnet Assata Olugbala Shakur och kallade sitt tidigare namn Joanne Chesimard för "slavnamn". Hennes nya namn refererar till "den som kämpar". Hon identifierade sig som afrikan och kände att hennes gamla namn inte passade, "det kändes så konstigt när folk kallade mig Joanne. Det hade inget med mig att göra. Jag kände mig inte som en Joanne, inte heller neger eller amerikan. Jag kände mig som en afrikansk kvinna."

Hon pekades ut av FBI:s Cointelpro för sitt engagemang i den svarta befrielse rörelsen. En undersökning, Chesrob, "försökte binda tidigare New York Panter Joanne Chesimard till i stort sett alla bankrån eller våldsbrott som inbegrep någon svart kvinna på hela den amerikanska östkusten".

Av många, till exempel Angela Davis, betraktades Shakur som en politisk fånge. En internationell grupp av jurister slår fast i en rapport till FN att hennes fängelsevistelse i isolering och hur den behandling hon fick utstå inte borde ges någon fånge.

Efter flykten till Kuba 1984 fick hon politisk asyl och staten stod för hennes levnadsomkostnader. 1985 flyttade hennes dotter Kakuya till Kuba. 1987 blev Assatas vistelse i Kuba känd när hon beviljade en intervju till Newsday.

I ett öppet brev kallade Shakur Kuba för "En av de största, mest motståndskraftiga och modigaste Palenques (samhällen av förrymda slavar) som någonsin har existerat på denna planet". Hon hyllade Fidel Castro som "de förtrycktas hjälte" och refererade till sig själv som en "slav som flydde på 1900-talet". Hon arbetade som redaktör på Radio Havannas engelskspråkiga sändningar.

1987 publicerade hon sin högst läsvärda självbiografi. (Publicerad också på svenska). 1993 publicerade hon en andra bok, "Still Black, Still Strong?", tillsammans med Dhoruba bin Wahad och den på livstid dömd medborgarrättskämpen och politiska fången Mumia Abu-Jamal. 2005 kom så "The New Abolitionists (Neo)Slave Narratives and Contemporary Prison Writings" i vilken

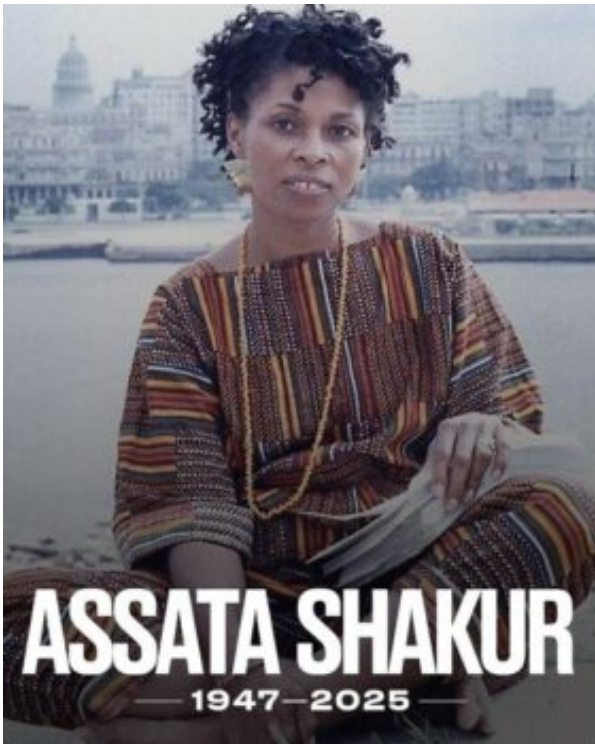
Shakur's 'Women in Prison: How We Are 1978' är med.

USA gjorde flera försök att få Assata utlämnad. 1998 rapporterade medier i USA att landets UD erbjöd Kuba att häva blockaden i utbyte mot 90 fångar, bland dem Assata Shakur. Men Kuba förhandlar inte om sina principer.

2005 hade Fidel Castro på TV sagt att Shakur var ett offer för rasdiskriminering, 'de ville framställa henne som en terrorist. Något som var en orättvisa, en brutalitet, en grotesk lögn'.

När Trump 2017 gjorde slut på Obamas upptining mot Kuba uppgav han som en förutsättning för en ny överenskommelse att flyktingar skulle utlämnas till USA och Trump nämnde särskilt 'polismördaren Joanne Chesimard'. Noteras kan att det inte finns något utlämningsavtal mellan länderna och USA har varken aldrig lämnat ut torterare från Batistaepoken eller senare terrorister till Kuba. Inte heller sådana som Posada Carriles och Orlando Bosch, de som låg bakom sprängningen av ett kubanskt civilt flygplan och mord på kubanska diplomater.

År 1998 publicerade Democracy Now! ett öppet brev från Assata till påven Johannes Paulus II under hans resa till Kuba. Hon skrev meddelandet efter att poliser från New Jersey skickat ett brev till påven där de bad honom att kräva hennes utlämning.

Assata i Havanna

Så här skrev Assata Shakur 'med egna ord' 1998, publicerat av Democracy Now!:

ASSATA SHAKUR: "Mitt namn är Assata Shakur och jag är född och uppvuxen i USA. Jag är en ättling till afrikaner som kidnappades och fördes till Amerika som slavar. Jag tillbringade min tidiga barndom i det rasistiskt segregerade södern. Jag flyttade senare till den norra delen av landet, där jag insåg att svarta människor utsattes för lika mycket rasism som förtryck.

Jag växte upp och blev politisk aktivist, deltog i studentkamper, antikrigsrörelsen och, framför allt, i rörelsen för afroamerikaners befrielse i USA. Senare gick jag med i Black Panther Party, en organisation som blev måltavla för COINTELPRO-programmet, ett program som inrättades av Federal Bureau of Investigation för att eliminera allt politiskt motstånd mot den amerikanska regeringens politik, förgöra Black Liberation Movement i USA, misskreditera aktivister och eliminera potentiella ledare.

Under COINTELPRO-programmet trakasserades, fängslades, mördades eller neutraliserades många politiska aktivister. Som ett resultat av att jag blev måltavla för COINTELPRO stod jag, liksom många andra unga människor, inför hotet om fängelse, underjordisk verksamhet, exil eller död. FBI, med hjälp av lokala polismyndigheter, matade systematiskt pressen med falska anklagelser och falska nyhetsartiklar som anklagade mig och andra aktivister för brott vi inte begått. Även om anklagelserna i mitt fall så småningom lades ner eller jag så småningom frikändes, skapade de nationella och lokala polismyndigheterna en situation där, baserat på sina falska anklagelser mot mig, vilken polis som helst kunde skjuta mig på plats. Det var inte förrän lagen om informationsfrihet antogs i mitten av 70-talet som vi började se omfattningen av den amerikanska regeringens förföljelse av politiska aktivister.

Vid det här laget tycker jag att det är viktigt att klargöra en sak. Jag har förespråkat och förespråkar fortfarande revolutionära förändringar i den struktur och de principer som styr USA. Jag förespråkar självbestämmande för mitt folk och för alla förtryckta i USA. Jag förespråkar ett slut på kapitalistisk exploatering, avskaffande av rasistisk politik, utrotning av sexism och avskaffande av politiskt förtryck. Om det är ett brott, då är jag helt skyldig.

För att göra en lång historia kort, jag tillfångatogs i New Jersey 1973, efter att ha blivit skjuten med båda armarna i luften, och sedan skjuten igen i ryggen. Jag lämnades kvar på marken för att dö, och när jag inte gjorde det, fördes jag till ett lokalt sjukhus där jag hotades, misshandlades och torterades. 1977 dömdes jag i en rättegång som bara kan beskrivas som en juridisk lynching.

1979 lyckades jag fly med hjälp av några av mina kamrater. Jag såg detta som ett nödvändigt steg, inte bara för att jag var oskyldig till anklagelserna mot mig, utan för att jag visste att jag i det rasistiska rättssystemet i USA inte skulle få någon rättvisa. Jag var också rädd att jag skulle bli mördad i fängelset. Jag anlände senare till Kuba där jag för närvarande lever i exil som politisk flykting.

New Jersey State Police och andra brottsbekämpande tjänstemän säger att de vill se mig ställas inför "rättvisa". Men jag skulle vilja veta vad de menar med "rättvisa". Är tortyr rättvisa? Jag hölls i isoleringscell i mer än två år, mestadels i mansfängelser. Är det rättvisa? Mina advokater hotades med fängelsestraff och fängslades. Är det rättvisa? Jag ställdes inför rätta av en helt vit jury, utan ens förevändning av opartiskhet, och dömdes sedan till livstids fängelse plus 33 år. Är det rättvisa?

Låt mig betona att rättvisa för mig inte är den fråga jag tar upp här; det är rättvisa för mitt folk som står på spel. När mitt folk får rättvisa, är jag säker på att jag också kommer att få den."

[Democracynow.org 250927 \(ZT\)](#)

En kubansk dokumentärfilm om Assata kan du hitta på [Svensk-Kubanska Föreningens hemsida](#). Finns under "Kultur", "Film" och "Länkar till en blandning av sevärda filmer".

HÄV BLOCKADEN AV KUBA!

Bli en del av solidaritetsrörelsen!

Bli medlem i Svensk-Kubanska!

Eller skicka ett bidrag till Stödfonden!

Ange namn, e-post, adress och skicka 300 kr för ett års medlemskap (150 för pensionärer, arbetslösa och studerande)

Swish 123 589 0975 eller Pg 40 54 11 ? 0

Bidrag till insamlingen ?Mediciner till Kuba?

PG 23 57 15 ? 0 ELLER Swish 123 182 37 72